

SÁGVÁR

TELEPÜLÉSKÉPI ARCULATI KÉZIKÖNYV

TARTALOMJEGYZÉK

1. Bevezetés 3
2. Ságvár bemutatása 5
3. Örökségünk 9
4. Eltérő karakterű településrészek 12
5. Építészeti útmutató 13
 - Magasság*
 - Tetőhajlásszög*
 - Tetőforma*
 - Telepítés*
 - Anyaghasználat és színek*
 - Terepalakítás*
 - Kerítések*
 - Kertek*
 - Ajtók, ablakok*
 - Homlokzatképzésre*
 - Részletek*
 - Sajátos építmények*
 - Napkollektor, napelem*
 - Klimaberendezés*
6. Mai példák 23
7. Utcák, terek 25
8. Hirdetések, reklámtáblák 26
9. Impresszum 27

BEVEZETÉS

Sokat elárul rólunk, milyen környezetben élünk. Milyenre formáljuk azt, miként tartjuk fenn.

Mindig is így volt ez. Elődeink, gazdag építészeti örökséget hagyva ránk bizonyították igényességüket. A szép épített környezet nap, mint nap örömmel szolgál, léleknedesítő, mintát ad a jövő nemzedéknek.

Hogyan sikerülhet megőrizni az építészeti örökségre épülő hangulatot, arányokat?

A változó jogszabályi környezetben, most rajtunk a sor. Maradandót alkotva hozzátenni az örökséghez úgy, hogy közben az értékkeremtés az értékmegőrzéssel kéz a kézben járjon. Erőteljes, alkotó jelenlétünk az elődök munkájának tiszteletén alapuljon. Másképp mi magunk hogyan is várhatnánk tiszteletet az utódoktól?

A település most arculati kézikönyvet készít.

Magának.

A kézikönyvben meghatározzuk - a település építészettörténeti múltján keresztül bemutatjuk - településünk jellemző, a jövőbeni tervek készítésének alapjául szolgáló arculatát.

Ebből levezetve az arculati kézikönyv ajánlásokat tesz az építetők, tervezők számára az illeszkedés mikéntjére, s teszi mindezt polgárai, alkotó építészei, minden településszerető összefogásával. Közös formáljuk az írást, hogy közösen formálhassuk a térbe álmódott jövőt.

SÁGVÁR BEMUTATÁSA

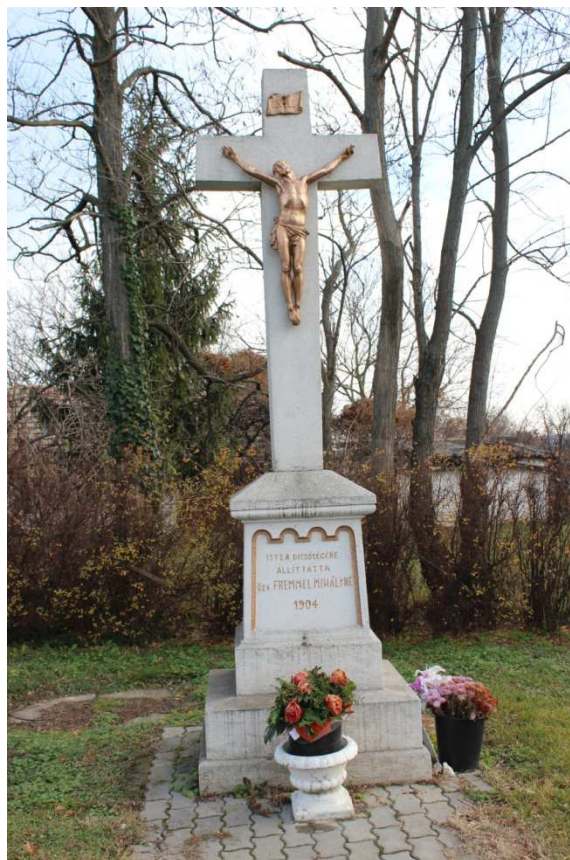
Ságvár község területén már a kőkorszakban települések voltak.

A jégkorszak végén kb. 17 ezer évvel ezelőtt, az ún. gravetti kultúra idején, itt egy rénszarvas vadász csoport élt. A rénszarvas vadászatot a mainál jóval hűvösebb éghajlat tette lehetővé. Ebben az időszakban a terület árulkodó növényzete a lucfenyő volt. A mai Jaba-patak mentén egy jóval nagyobb, szélesebb vízfolyás található a völgyben.

Ezt a tábor a 30-as években tárták fel Laczkó Dezső és Gábori Miklós vezetésével. Ennek során megállapították, hogy az 50 x 50 m-es területen álló tábor Magyarország legrégebb (!) kunyhóinak maradványait foglalja magában. A telep korát 17.700 évre becsülik. Az ásatást tovább folytatva még érdekesebb felfedezést tettek: a tábor alatt 3,5m mélységben egy másik településre bukkantak. Ennek az alsó rétegnek a kora 18. 900 (!) évre becsülhető, és ugyan azokat a leleteket tárták fel itt is, mint a felső táborban (tűzhelyek, szerszámok, rénszarvas csontok, agancsok). A felső telepet az enyhébbre forduló időjárás szüntette meg, a lakók a rénszarvasokkal együtt északabbra vándoroltak.

A szakirodalom szerint "magdaléni"-korú ősközösségekben élő településeket a rézkori péceli kultúra csoportjai követték. A római temető alatt talált urnatemető fejlett bronzkori kézműiparról tanúskodik..

Az irodalmilag is ismert első település kelta eredetű. Ezt mutatja a neve, Tricciana, mely romanizált kelta bennszülött név.

Később, a római birodalomban egy útikönyv az Itinerarium Antonini szerint a mai Pécsről - Győrbe SOPIANAE - ARRABONA vezető római út egyik fontos állomása volt itt, sőt területükön keresztezte ezt a keszthelyi-adonyi út is. "Fokon keresztül vezetett pedig Ságvárra, illetőleg (Török)Koppányba a déli római hadutat összekötő, római eredetű főbb útvonal".

Tricciana nagybirtok központ lehetett, majd az első századtól kisebb római település. A Sió római kori kiásására ideletelepítettek egyik központja volt. A késő római időben katonailag nőtt meg a jelentősége: a betörő ellenséggel szemben erődde castrum alakították. Több római császár megfordult itt. Gratiánus császár még törvényt is bocsátott ki innen. Aelius Triccianus, egy kivételes tehetségű katona innen származott, Alsó-Pannónia helytartója (217-218) Caracalla császár barátja volt.

Sok lelet, vastag várfalak, a Tömlőhegyi római temető tanúskodnak e korról. Ezt a római kori lelőhelyet Rómer Flóris és Kuzsinszky Bálint is ismerte, de a helyét tévesen állapították meg. Az 1930-as évek végén Radnóti Aladár tárta fel az erődhez tartozó késő-római temető nagy részét, mintegy 350 sírt. Paulovics István az erődöt kutatta, végül e település történetét Radnóti Aladár foglalta össze. A temető értékelését Alice Burger végezte el, amit angol nyelven publikált.

Jelenleg az egykori mintegy 1 km hosszú, 2,5 m széles várfalból mindössze néhány méternyi látszik, a református templom előtti romkertben. Itt látható a Tömlőhegy mélyéből előkerült kőszarkofág is, amit 1901-ben találtak.

A 4. század végén leégett az erőd, a római birodalom a hunok, szlávok váltották fel. Pesty Frigyes szerint a hunok, más kutatók szerint honfoglaló őseink egyik törzsét Ság vezette, akik bevették magukat a romfalak közé, sőt megbízást kaptak a környező települések felügyeletére. Több okmányban ez időtől kezdve a hely Ság néven szerepel.

Ebben az időben épült a település határában lévő Böre-vár (földvár), amelynek szerepe a mai napig kérdéses. Valószínű, hogy a Fokot Koppánnyal összekötő hadiút egyik állomása lehetett. Pesty Frigyes 1864-ben a Böre-várat, mint Kupa vezér egykori lakhelyét említi. A másik középkori vár a Klastromhely, a Szent László pusztánál lévő erődített terület. A Szent László puszta őrizte meg az 1320 táján itt szereplő Szent László prépostság nevét, illetve emlékét. A Klastromtetőn létezhetett a Szent László tiszteletére szentelt prépostság a mellette, illetőleg alatta fekvő településsel.

Maga a középkori Ság falu a Kósahegytől délre, vagy a falu belterületétől DNY-ra található. A XI. - XII. században Ságként emlegetett helynek eredetileg egy kabar törzshöz tartoztak lakói.

1038-1095-ig a falu a pannonhalmi apátságé, 1106-ban Álmos hercegé, majd a dömösi monostor tulajdona. 1211-ben a tihanyi apátság összeírásában, Ság alakban szerepel. 1431-1447 között a székesfehérvári érkanonok és a johanita lovagok birtoka.

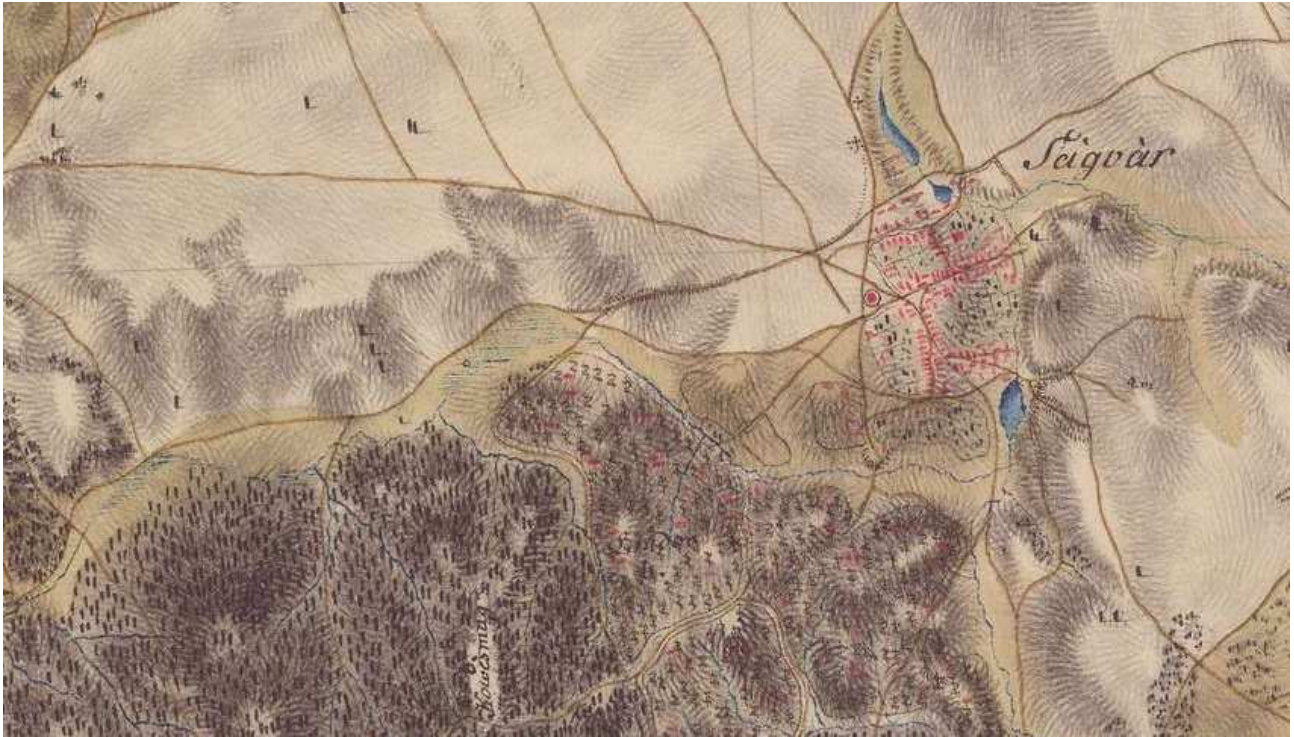

Ságvár alakban először 1460-ban jelenik meg Gáni Kristóf birtokaként, mint SAGWAR. A Ság előtag egy hegy neve, vagy a honfoglaló törzsek egyik Ság vezérének nevéből ered. A vár utólag pedig a római várból, mint hogy a második római vár neve: QUADRIBURGIUM volt.

A XIV. században szőlőtermesztéssel, borászattal foglalkozó népek, illetve uradalmak az itt megjelenő, közép- és kismemesek kezébe kerültek. Így jött létre a század második felében az Ugali család jelentős, több tucat faluból álló birtoka, amelyhez Ságvár is tartozott. 1536-ban a fehérvári káptalan birtoka a 17 telekkel. A török hódoltság alatt az endrédi nahiéhoz tartozott. Vára miatt sok harc színhelye volt. A Tömlőchegyen a törököknek jelentős börtöne volt, innen ered a hely neve is. A Habsburg uralom alatt álló Tihany várkapitánya, Takaró Mihály 1558-ban azt jelentette, hogy július 7-én vasárnapra virradóan... "az terekek egy szentegyházat erősítettek meg. Rájuk üték... megvettem tőlük a tornyot."...

Ságvár 1571-ben már a török kincstári adóajstromban szerepel 48, majd 52 házzal. A török uralom alatt, 1531 után Török Bálint pártfogásával a megmaradt lakosság a reformációra tért át. 1629-ben a ságvári református lelkész Ács Orbán volt. Szilády Áron feljegyzése szerint 1646-ban a ságvári református eklézsia már virágzó egyház volt.

Első Katonai Felmérés (1763-1787)

A török kiűzése után a lakosság visszaköltözött a várfalak közé, 1715-ben megépítették a mai óvoda melletti telken lévő újabb templomot. A sövényből fonott templom nemsokára kicsinek és gyengének bizonyult, ezért 1946-ban nagyobbat építettek, melynek jóváhagyására a királyi udvar és consilium elé kellett menniük instanciára. A törvény szerint utcáról félre, torony nélkül, előtte haranglábbal készült, kőből és téglából. Ez a harmadik templom, amely 1814-ben megsüllyedés miatt lebontásra került.

1811-től 1814-ig a reformátusok a részes aratásból gyűjtött pénzen megépítették a mai templomot Csicsvai Vasas András vezetésével.

1755-ben épült a mai római katolikus templom a házakon kívül, hogy a tűztől jobban védett legyen. Lenth István veszprémi nagyrépost és káptalan, kőtámaszokkal kívülről megtámasztotta. A török hódoltság után első plébános Heisl János (1806-1822).

Az 1848-as szabadságharc idején Jellasics Sió menti harcainál Kilitin tanyázott. Kossuth toborzói a mai Kiliti - ságvári repülőtér táján gyülekeztek. 1864-ben a falu 224 házat foglalt magában. Az 1920. Nagyatádi földreform során a veszprémi káptalan birtokából kb. 120 holdat osztottak ki, valamint házhelyeket a Rákóczi utcában. 1945-ig a legnagyobb birtokos a veszprémi káptalan maradt, mintegy 1000 hold szántó, és 2000 hold erdő birtokosaként. A településnek ekkor 1660 lakosa volt.

ÖRÖKSÉGÜNK

Valóban fontos a lelki/szellemi és tárgyi örökségünk, fontos, hogy kötődjünk a tájhoz, szeressük településünket, közösségünket. Ezért célunk és feladatunk, hogy a jelen jól megférjen a múlttal és abból építkezzen.

Ságvár település gazdag az építészeti értékeit tekintve, melyek között kettő országos védelem alatt álló műemlék épület, nyilvántartott műemléki érték, nagy számú régészeti terület, illetve számos helyi védelem alatt álló épületet, objektumot találunk.

Külön említésre méltó a kiemelten védett régészeti lelőhelyként nyilvántartott Belső erőd.

A helyi jelentőségű védett természeti emlékekben is bővelkedik a település. A vadgesztenye fákon keresztül kettő geológiai emlék is található itt.

Műemlékek:

Rk. templom

Ref. templom

Nyilvántartott műemléki érték:

Nep. Szt. János-szobor

Nep. Szt. János-szobor

Ref. templom

R.k. templom

Helyi értékeink

A műemlékeken kívül Ságváron számos helyi védelemre érdemes építménnyel rendelkezik. A helyi értékek négy kivételével a belterületen találhatók. Ezen objektumokat örökségvédelmi hatástanulmány mutatja be, amelyek közt találunk lakóházakat, volt magtárt, emlékműveket, kereszteket és emlékoszlopot is.

lakóház Petőfi Sándor utca 7.

lakóház Petőfi Sándor utca 12.

lakóház Petőfi Sándor utca 50.

lakóház Ady Endre utca 8.

volt magtár Fő utca 63/a.

lakóház Ádándi utca 18.

lakóház Ádándi utca 22.

lakóház Ádándi utca 24.

lakóház Dózsa György utca 23.

I. vh. emlékmű Fő utca

II. vh. emlékmű Petőfi Sándor utca

kereszt buszforduló

kereszt temető

„Piros kereszt”
Szent László-hegyi erdő

kereszt
Gám puszta

emlékoszlop
Gám puszta

A településen a helyi jelentőségű védett természeti értékek között számos vadgesztenyefa található. A temetőben több lucfenyő ágaskodik, illetve rengeteg oszlopos tuja.

Ságvár egyik nevezetes pontja, amelynek történetéről nem találunk írott anyagot, csak a szájhagyományra hagyatkozhatunk.

A Bujó-lik egy egyre rövidülő alagút, amely a Lándor-hegyen található. Történelmi írásokban (1920-as évek után) Lyukas-dombként jelölik, de ezt a nevet valószínűleg nem ságvári ember adhatta neki, mert a községben régebben nem használták a lyukas kifejezést, csak a lik, likas formát. A domb szó amúgy nálunk nincs használatban, a legkisebb emelkedést is hegynek nevezik.

Aki járt már a Bujó-liknál, a löszfalak között a Mély-úton haladva, megérti, miért is próbáltak lefaragni a hegy magasságából. Az 50-es években az akkor 90 éves Kása István mesélte el azt a történetet, amit gyermekkorában hallott az alagút létrejöttéről.

A történet szerint a hegy túloldalán volt az akkori református lelkész szőlője, és az ő elméjében született meg az alagút fúrásának ötlete. Egyik évben gazdagon termett a szőlő, lett bor bőven, s a hegy két oldalára kitétek egy-egy jókora hordót teli borral, és aki arra járt és dolgozott az ázáson, az ihatott belőle. A Bujó-lik elkészült, melynek hossza és magassága az idők folyamán lassan csökken. Hajdan olyan magas volt, hogy lovas kocsival is közlekedtek rajta, de napjainkban már feltöltődött, így már könnyen elérni a tetejét. A közepén van egy kis görbület, bizonyítva, hogy valóban két oldalról történt az ásás.

A mesélő Csicsvai Vasas Andrást nevezte meg az ötlet gazdájának. Ezek szerint a Bujó-lik létrejötté valamikor 1800 és 1832 közé tehető, hiszen ő ekkor volt református lelkész Ságváron.

A Bujó-lik napjainkban is kedvelt kiránduló hely, az egyik állomása a falu legszebb helyeit is érintő Lőszőlő-Tökölő Túrának.

A ságváriak 12-es szobaként emlegetik, mivel 12 „szobából” áll. Mint ismeretes, környékünkön vastag a lösztakaró, így könnyen kiáshatták ezt a bűvőhelyet. Hogy ki ásta ki, azt senki sem tudja, egyes írások török, sőt tatárok elől menekülőknél tulajdonítják a kiásását. Ismertté a betyárvilág alkonyán vált, amikor is betyárok tanyája lett.

A Déli vasút megépítéséig (1860), amíg nem voltak lecsapolva a Balaton parti nádasok, mocsarak, a megye belső útjainak nagyobb volt a forgalma, így az ún. Miklósi v. Miklós-parti útnak, amely északról, Kiliti felől közelítette meg a Jaba völgyét, éppen szemben a Malom-heggyel, ahol a 12-es szoba található.

A Miklósi-út a Jaba felé vezető út találkozására előtt kiszélesedett, és a lapos völgyben két kút is adott vizet a szomszédoknak: a kristálytisztá (gyógyhatásúnak tartották) és a másik, amelynek rozsdaszínű volt a vize.

Itt, valamint a két út találkozásánál elhelyezkedő csárdánál gyakran megpihentek a fáradt utazók. Jó rálátás volt a hegyről a csárdára, talán még jelzés is volt a csárdás részéről a betyárok felé.

Somogyban híres betyárok „termettek”, így a két Patkó testvér, János és Pista. Későn kezdték a betyárkodást, túl a harmincon, de aztán hamar hírnévre tettek szert. 1860 táján összeveszett a két testvér, Pista a kis Koppány-völgyét választotta betyárélete helyszínéül.

Patkó Pista volt az, aki bandájával a környéket járta, őket tartották a 12-es szoba lakóinak. Hajdan akkora volt csak a rejtekhely bejárata, mint egy nagyobb rókalyuk, aki nem ismerte a helyet, nem sejtette, mit is rejt a földbe vájt szállítás.

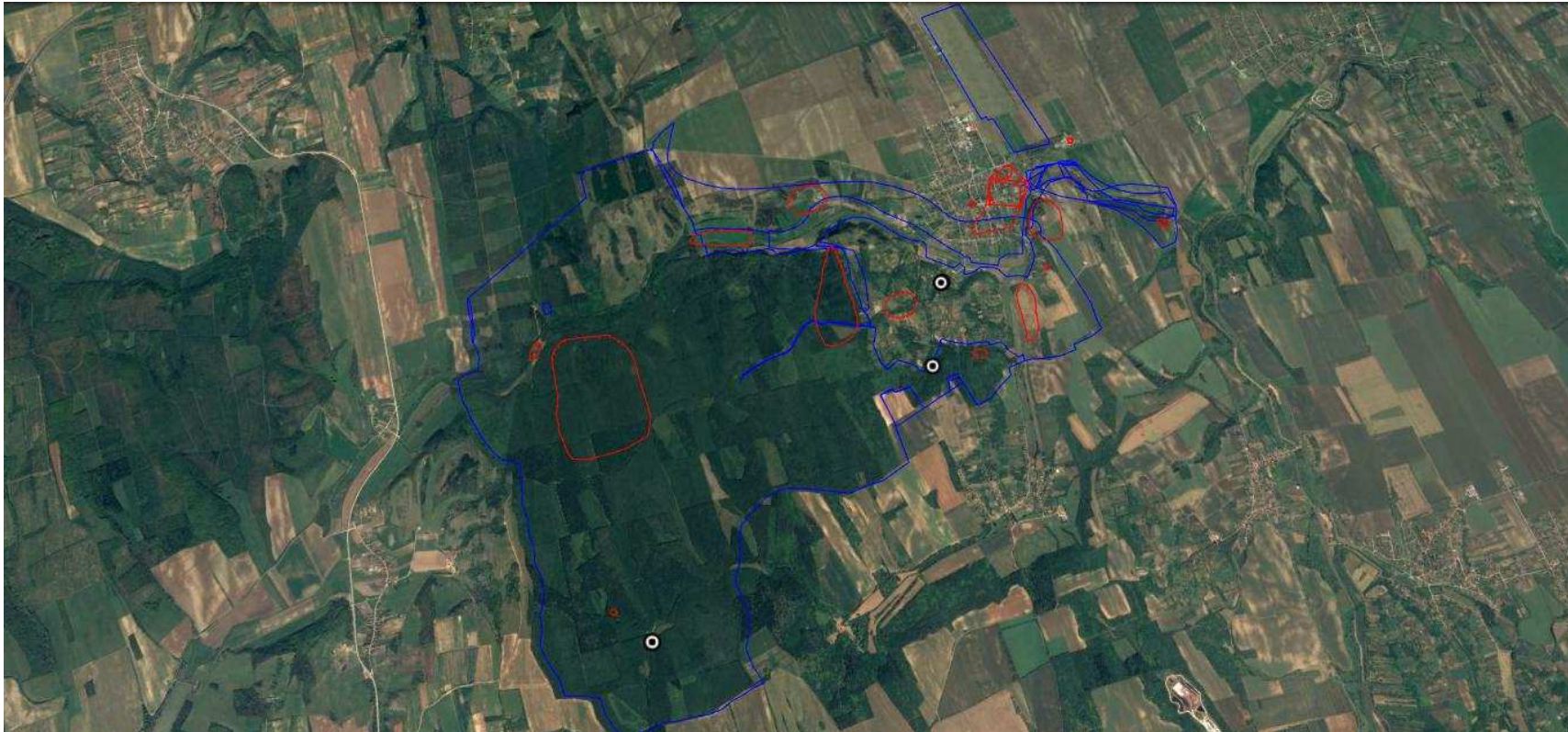
A Bujó-likhoz hasonlóan az évek-évtizedek folyamán a barlang is feltöltődött, napjainkban már nehezebb a bejutás. A nagyszerű Löszölő-Tökölő Túrák egyik állomása.

ELTÉRŐ KARAKTERŰ TELEPÜLÉSRÉSZEK

4

Ságvár településszerkezetét egy központi beépített terület jellemzi. A települési területet egyféle homogén karakter jellemzi. Itt az oldalhatáron álló egyszintes lakóépületek a jellemzőek. A táji és örökségi védelemre érdemes értékes eltérő karakterek lehatárolását a térkép mutatja be.

ÉPÍTÉSZETI ÚTMUTATÓ

E fejezetben, valamint a „Mai példák bemutatása” című fejezetben bemutatott példák szemléletformáló jellegűek, amelyeknél az eredeti tömegalakítás, homlokzatképzés, épületrészletek tekintendők követendő, illetve az építészeti kialakítást ösztönző elemeknek, amelyek a tervezés kiindulási pontjául szolgálhatnak.

Magasság

A település utcáiban lévő házak közel azonos magassággal épültek. A meglévő épületek közé épülő új házak építésénél alapvető elvárás az utcaképbe illeszkedés, a homlokzatok magasságának, megjelenésének, nyílászáró kiosztásának környezetben kialakult hagyományok szerinti alakítása.

Tetőhajlásszög

További lapostetős vagy alacsony hajlásszögű tetőzettel kialakított fő épületek létesítése nem elfogadható a településen.

A településen a tetők hajlásszöge: 40°-45°. Jellemző az egyszerű nyeregtetős, tetőforma, az utcafronton ormfalas homlokzattal. Jellemző még az utcával párhuzamos gerincű kialakítás és a kontyolt tetőforma is.

Új épület építésekor az egyszerű nyeregtetős, kontyolt kialakítás követendő, a jobb tájolás érdekében épített beforduló épületszárnyak esetében is.

Nem javasolt tetőfelépítmény, bonyolult tetőszerkezet, homlokzatból kinyúló előtető, alkalmazása.

TETŐFORMA

További lapostetős vagy alacsony hajlásszögű tetőzettel kialakított épületek létesítése nem elfogadható a településrészben. Javasolt az egyszerűbb tetőforma kialakítása. A tetősíkból kiugró tetőfelépítmények kerülendők.

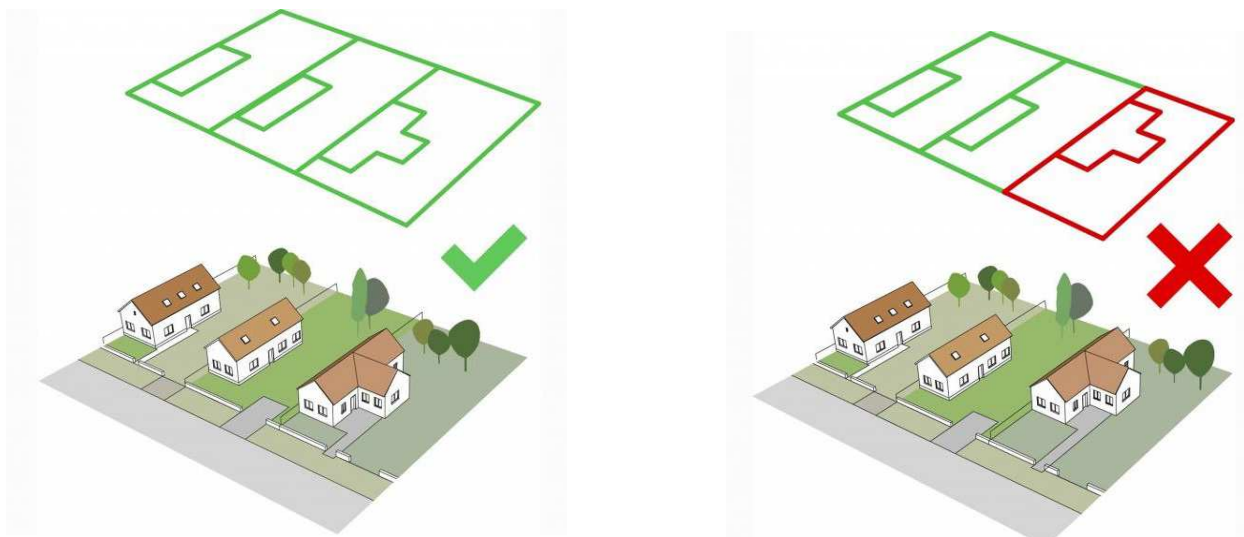
TELEP ÍTÉS

A terület utcái részben már kialakultak, részben még beépítetlenek. A kialakult területen az épületek elhelyezése során javasolt a környezethez igazodni előkert, csurgó-távolság tekintetében.

Újonnan beépítésre kerülő utcák esetében javasolt az új főépületet 5-6 méteres előkerttel, oldalsó telekhatárra helyezni utcával merőleges vagy párhuzamos tömegű telepítéssel illeszkedve a szomszédos adottságokhoz.

Nem elfogadható, ha egy ház az utca vonalától elforgatott rendszerbe van telepítve. A melléképítmények, kerti építmények telepítésére keskenyebb telekszélesség esetében elsősorban a hátsókertek alkalmasak.

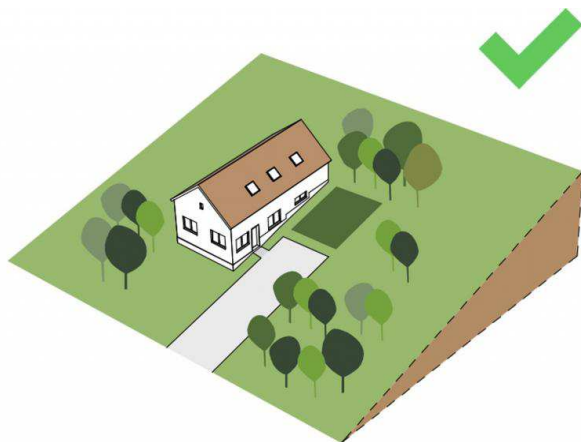
18-20 méternél szélesebb telek esetén - a minimális épületek közti távolság megtartása mellett - a főépület mellett is elhelyezhető 15 méteres előkerttel a melléképület.

ANYAGHASZNÁLAT és SZÍNEK

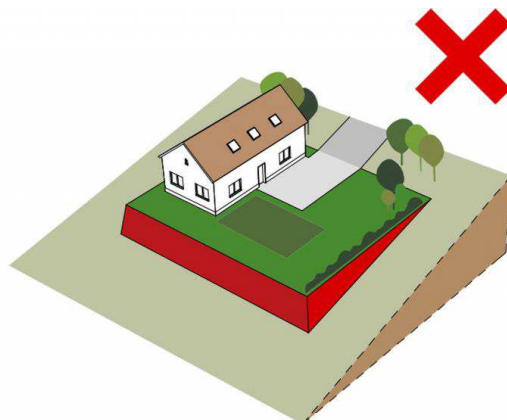
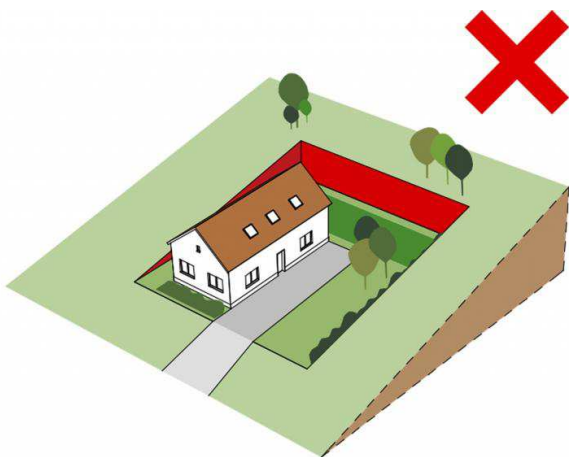
Jellemzően vakolt és festett felületű homlokzatokat találunk, tehát elsősorban ez a követendő. Azonban megjelenhet a nyerstégla felület, díszítő sávokban a kőburkolat, faburkolat is. A területen a látható anyag- és szín választék szempontjából széles a paletta. Színek tekintetében a harsány színek kerülendő, a pasztellszínek használata javasolt, az erős, sötét színeket pedig csak kis felületen, épületrészekben javasolt használni. Az épületek egységét javítja, ha a főépület, a melléképületek és a kerítés szín és anyaghasználatára az egységesség jellemző. 3-4 fajta színárnyaltnál egy ingatlan esetében többet ne használjunk. A túlszínezett épület hamar elveszíti érdekességét, és utána inkább zavaróan hat a környezetre!

Tetőhéjazat esetében a harsány színek használata kerülendő, egyébként a modern héjazati anyagok használata sem kizárt. Törekedjünk arra, hogy a főépületünk gondosan kiválasztott héjalása, anyaghasználatára színvilága a melléképítményekben is visszaköszödjön, ezáltal biztosítva egységes építészeti arculatot portánkon.

TEREPALAKÍTÁS

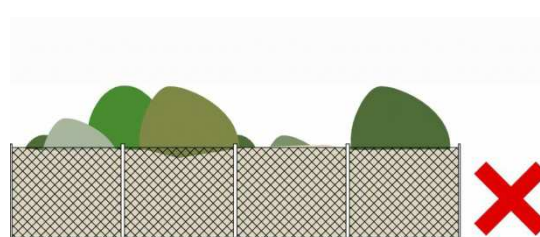
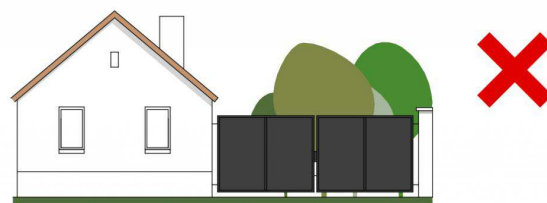
A szükségesnél nagyobb mértékű talajmunka (kiemelés, feltöltés) jelentős és felesleges költségtöbblettel jár, és örök sebet üt a tájban, csökkentve a saját és a szomszédos ingatlanok értékét is. Egy leleményes építész különböző eszközök (a szintek és a belmagasság meghatározásával, szinteltolással, jó térbeli elrendezéssel stb.) segítségével a táj megváltoztatása nélkül tudja a lejtős terepre illeszteni a házat. Ha az életformánktól idegen a hegyvidék, a táj átalakítása helyett javasolt sík terepen telket keresni!

KERÍTÉSEK

Javasolt az épület jellegéhez színben és anyagban illeszkedő kerítés létesítése, melyek során előnyben kell részesíteni a nyerstégla, a kovácsoltvas és a faanyagokat.

A kerítések 1,40 -1,60 méter magas, áttört jelleggel kerüljenek kialakításra.

KERTEK

A területen található udvarok, kertek az épületek rendeltetéséhez igazodóan kerültek kialakításra, így találunk köztük díszkerteket, parkosított felületeket, virágos kerteket közlekedésre, parkolásra használt burkolt felületeket.

Kerüljük a közterületen a falszerűen kialakított, az utcaképet eltüntető nagyméretű örökzöldek, fasorok ültetését.

Az előkertekben törekedni kell a díszkertek igényes kialakítására és gondozására. A fajválasztásnál elsősorban az alacsony vagy közepes növésű egyedeket kell előnyben részesíteni. Kerülendők a nagy, 4-5 méternél magasabbra növők. Előnyben kell részesíteni az őshonos fajokat. Örökzöld fajok domináns elemként ne jelenjenek meg.

Az elő- és oldalkertben kerülendők az utólag elhelyezendő építmények (tárolók), fóliasátrak elhelyezése. A gyalogos és gépkocsik számára kialakítandó burkolt közlekedő felületek esetében törekedni kell a nagyságuk minimalizálására, a felületük igényes kialakítására.

Kerülendő az indokolatlan tereprendezés.

AJTÓK ABLAKOK

A terület építészeti értéket is képviselő épületein osztott kialakítású, fa anyagú, szimmetrikusan elhelyezett ablakokat találunk. A beépítésre kerülő ablakok is legyenek kétszárnyúak, keskenyebb, hosszanti kialakítású, álló téglalap alakúak. Javasolt szélességük új építés esetén 0,9-1 m, magasságuk 1,5-1,7 m között alakuljon, anyaguk fa vagy fa hatású dekor fóliázott műanyag. Az árnyékolást fa zsalugáterrel, spalettával oldjuk meg. Ha ragaszkodunk a redőnyhöz azt lehetőleg fából és rejtett redőnyszekrény kialakításával valósítsuk meg. Új épületek esetében is törekedni kell az ezekhez való igazodásra, a főhomlokzati nyílásrend harmóniájának megteremtésére.

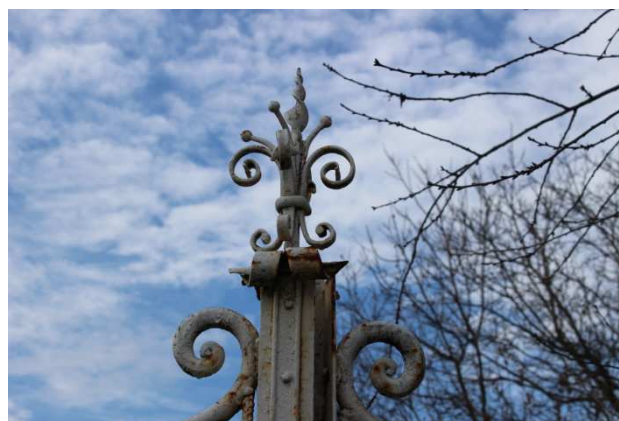
HOMLOKZATKÉPZÉS

A homlokzatok tagolását elsősorban a lábazat kialakítása és a vakolati díszek adják. Javasolt kerülni a túlzott tagolást, illetve a tagolás nélküli homogén falfelületek túlzott méretű használatát.

RÉSZLETEK

Az épületek megjelenését nagyban befolyásolja egy-egy díszítő elem, például vakolati dísz, faragott széldeszka vagy bejárati ajtó, egy művesen megmunkált kopogtató vagy kilincs, igényesen kialakított kerítése elem, stb. Azonban óvakodni kell ezek túlzott mértékű használatától is.

SAJÁTOS ÉPÍTMÉNYEK

Új adótornyot, illetve a teljes települést ellátását biztosító felszíni energiaellátási építményeket elhelyezni belterületen, illetve településképi szempontból kiemelten kezelendő területen ne lehessen. Egyéb területen is javasolt meglévő építményeket igénybe venni erre a célra, vagy új funkcióval pl. kilátó létesítésével összekötni.

NAPKOLLEKTOR, NAPELEM

Napelemek telepítésekről a megfelelő tájolás mellett szempont kell legyen, hogy az épületet ne „nyomjuk” el a napelemek hatalmas tábláival. Ennek egyik jó megoldása, ha nem a főépületre, hanem utcáról kevésbé látható épületszárnyra helyezzük.

KLÍMABERENDEZÉS

A klímaberendezés kültéri egységeinek elhelyezésére ne az utcai homlokzatot használjuk! Kevésbé hangsúlyos, takart helyet használjunk.

MAI PÉLDÁK

A jó példák szemléletformáló jellegűek. Cél a jellegzetes épületek, épületrészek, építmények bemutatása példákon keresztül, amelyek egy épület átalakításánál, felújításánál, vagy új épület létesítésénél hangulatukban, megjelenésükben, anyaghasználatukban kiindulási alapot képezhetnek a tervezésnél.

UTCÁK, TEREK

A rendezettség érzetét segíti, ha a különböző felületeket (járda, út, parkoló, zöldfelület) határozott vonalak, például szegélykövek, burkolatváltások választják el egymástól. Ezek a vonalas elemek vezetik a tekintetet és tagolják a közterületeket ezért harmonikus kialakításukra kiemelt figyelmet kell fordítani. Elsődlegesen a közterületek minősége határozza meg a Ságváron megfordulók településünkről kialakított képét. Fontos, hogy csak a környezet arculatához illeszkedő közterületi tájékoztató és információs táblák, utcabútorok és egyéb köztárgyak létesüljenek.

HIRDETÉSEK, REKLÁMTÁBLÁK

Az épületek funkcióját meghatározó feliratok, cégérek a homlokzatok, a közterületek karakteres elemei. Kialakításuknak tükröznie kell a szolgáltatás jellegét, alkalmazkodnia kell - színben és formában - az épület megjelenéséhez és illeszkednie kell a környezethez, különösen védett terület esetén.

IMPRESSZUM

SÁGVÁR KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATA

<http://www.sagvar.hu/>

hivatal@sagvar.hu

8654 Ságvár, Fő utca 16.

Telefon: +3684580022

Polgármester: Kecskés Gábor

polgarmester emailcíme: polgarmester@sagvar.hu

Főpítész: Kadlicskó Krisztián

SZERKESZTETTE: Kadlicskó Krisztián

FOTÓ: Kadlicskó Krisztián

Ságvár, 2017. november .

A kiadványban felhasználásra kerültek egyes elemek a Lechner Tudásközpont Területi, Építészeti és informatikai Nonprofit Kft. ábragyűjteményéből.

A kiadványban felhasználásra kerültek a <http://mapire.eu> honlapon közzé tett történelmi térképek.